

Ваше краљевско височанство, јавност у Србији је недавно прочитала Ваше саопштење у коме сте нагласили да је на северу Косова и Метохије опет проливена српска крв, под покровитељством међународне заједнице и уз затворене очи српске политичке и друштвене елите. Како су извесни нови сукоби због најављених акција уклањања баррикада , желимо да чујемо шта Ви мислите?

Нажалост не мислим и не очекујем ништа добро. Српски народ на Косову и Метохији препуштен је сам себи. Окружен је непријатељском албанском политичком и полицијском структуром уз војну подршку снага НАТО пакта. То је већ деценијска константа и не треба се заваравати да је реч о тренутном стању које се може лако променити. Али, оно што сам у саопштењу већ рекао, суштина драме Срба на Косову и Метохији јесте у односу режима у Београду који му је доделио улогу жетона у једној намештеној партији где је победник већ договорен. Понашање власти и опозиције, као и других учесника друштвеног живота Србије показује да сви слојеви те политичке и друштвене елите, како је Ви зовете, корумпирани и одрођени од свог народа и своје историје.

Ипак, срећом није све на њима и не траје српска историја између две изборне кампање. Дубоко осећање српског народа (чији глас нико не тражи у тренутном покушају купопродаје) јесте темељ опстанка Косова и Метохије у Србији. Не треба дозволити да се због изборних резултата неколико странака и у име магловитог обећања светле будућности призна безакоње које се спроводи над нашим народом и нашом земљом. Треба бити одлучан и истрајан као што смо већ били чекајући ослобођење Косова и Метохије.

Уосталом, имао сам прилику да у многим српским градовима видим графит „Косово је Србија“. И јесте.

Ових дана сте поново боравили у Србији намери да разрешите своје имовинско-правне и стаусне послове. Влада СРЈ Југославије дозволила је свим Карађорђевићима да користе објекте на Дединју, али се у пракси то не остварује?

Влада СРЈ је декларативно вратила свим Карађорђевићима право да бораве на Дединју, али је фактички то право омогућила само једном Карађорђевићу, а нас остале онемогућила. Била је то вешта смицалица којој нисмо били дорасли и коју нисмо очекивали. Сада је Дединје место компромитовања наше породице, где се упркос свему што се са Србијом догађа, већ десет година игра фарсична представа, с коктелима, рођенданским и породичним слављима и са једним Карађорђевићем у главној улози.

Оно што се за протеклих десет година постигло јесте унижавање угледа наше породице која је себе уткала у новију српску историју. Можда је то и била намера режисера оваквог повратка наше породице у Отаџбину.

Ваша жеља да земне остатке својих родитеља пренесете у Србију, на Оплепац у маузолеј владарске породице Карађорђевић, не наилази на довољно разумевања. Шта ћете чинити у вези с тим?

Оно што се догађа са живим потомцима кнеза Павла, мислим на онемогућавање да боравимо на Белом двору, догађа се и са мртвима. Наиме, ускраћено је право да се земни остаци кнеза Павла, кнегиње Олге и мог брата кнеза Николе, сахране у крипти цркве светог Ђорђа на Опленцу. Цркве која је по аманету краља Петра Првог за то и подигнута да ту леже сви потомци војда Карађорђа.

У жељи да сачувам достојанство својих родитеља и брата, као и своје и својих потомака, намеран сам да уз цркву Светог Ђорђа изградим породичну гробницу лозе кнеза Павла и да у миру будемо уз своје рођаке.

У тој цркви сам се и венчао са својом супругом кнегињом Барбаром, и колико знам то је једино венчање обављено у њој.

Какви су данас односи међу Карађорђевићима, посебно на релацији потомака краља Петра Првог и

к

неза Арсена

?

Рекао бих, углавном добри. Наравно, као и у свакој породици постоје светли и тамни примери. Детињство сам провео с краљем Петром Другим и са њим остао у узорним односима до његове смрти. У деценијама после Другог св. рата па све до његове смрти, био сам у јако добрим односима са покојним краљевићем Томиславом. И данас сам у јако добрим односима са Евом Маријом Карађорђевић, удовицом краљевића Андреја, као и његовим сином Владимиром.

Ваш син носи име Душан. То једини Душан у обе наше династичке породице. Откуд то?

Јако сам поносан на свог најмлађег сина, и јако сам поносан што носи име нашег силног цара. Заслуга за његово име припада његовој мајци кнегињи Барбари која је у српском црквеном календару потражила име за свог сина. И пронашла најлепше.

(НСПМ)